

WYPLYŃ NA GŁĘBIĘ

Gazetka parafialna

ul. Fr. Ryxa 35, 05-505 Prażmów, tel 227270595; parafia.prazmow.pl

Nr konta 87 800 2000 400 371 953 202 600 01

26 NIEDZIELA ZWYKŁA

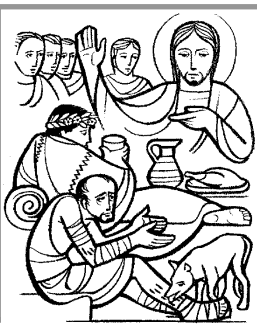
29 września

111'13

LITURGIA SŁOWA

Czytanie I: Am 6,1a.4-7 * Ps 113 * Czytanie II: 1Tm 6, 11-16

Ewangelia: Łk 16, 10-31

Jezus powiedział do faryzeuszów: „Żył pewien człowiek bogaty, który ubierał się w purpurę i bisior i dzień w dzień świetnie się bawił. U bramy jego pałacu leżał żebrak okryty wrzodami, imieniem Łazarz. Pragnął on nasycić się odpadkami ze stołu bogacza; nadto i psy przychodziły i lizwały jego wrzody. Umarł żebrak, i aniołowie zanieśli go na łono Abrahama. Umarł także bogacz i został pogrzebany. Gdy w Otchłani, pogrążony w mękach,

podniósł oczy, ujrzał z daleka Abrahama i Łazarza na jego łonie. I zawołał: Ojczy Abrahamie, ulituj się nade mną i poślij Łazarza; niech koniec swego palca umoczy w wodzie i ochłodzi mój język, bo strasznie cierpię w tym płomieniu. Lecz Abraham odrzekł: Wspomnij, synu, że za życia otrzymałeś swoje dobra, a Łazarz przeciwnie, niedolę; teraz on tu doznaje pociechy, a ty męki cierpisz. A prócz tego między nami a wami zionie ogromna przepaść, tak że nikt, choćby chciał, stąd do was przejść nie może ani stamtąd do nas się przedostać. Tamten rzekł: Proszę cię więc, ojczy, poślij go do domu mojego ojca. Mam bowiem pięciu braci: niech ich przestrzeże, żeby i oni nie przyszli na to miejsce męki. Lecz Abraham odparł: Mają Mojżesza i Proroków, niechże ich słuchają. Nie, ojczy Abrahamie - odrzekł tamten - lecz gdyby kto z umarłych poszedł do nich, to się nawrócą. Odpowiedział mu: Jeśli Mojżesza i Proroków nie słuchają, to choćby kto z umarłych powstał, nie uwierzą”.

BLOGOSŁAWIENI UBODZY W DUCHU

Bogacz i żebrak byli sąsiadami. Mieszkali na jednej ulicy. Pierwszy spędzał życie w swym pałacu, drugi koczował pod niebem jako jeden z wielu bezdomnych rozsianych po całym świecie. Różniło ich wszystko: miejsce zamieszkania, ubiór, wykształcenie, status społeczny, posiadane dobra materialne.

Ale obaj byli ludźmi. Należeli do Narodu Wybranego. Przejęli wiarę ojców w Jedyne Boga, który jest Sędzią Sprawiedliwym i za dobro wynagradza a za zło karze. Obaj się modlili i wierzyli w życie wieczne.

Przyszła śmierć, wobec której wszyscy jesteśmy równi. Oczywiście, że bogacz umierał w swym pałacu otoczony medykami i spadkobiercami. Łazarz natomiast umarł na ulicy a wycie zaprzyjaźnionych psów obwieściło wszystkim jego zgon. Z pewnością uroczystości pogrzebowe także się różniły. Pogrzeb bogacza zgromadził elitę miasta. Były przemówienia a opłacone płaczki lamentowały nad śmiercią zacnego obywatela. Łazarz został pochowany w skromnej mogile tak cicho jak ciche było jego życie. Na tym kończy się ludzka perspektywa i doczesna miara człowieka. Rozpoczyna się wieczność. I oto po tamtej stronie rzeczywistości spełniły się słowa Pana: „Błogosławieni cisi albowiem oni na własność posiadają ziemię. Błogosławieni ubodzy w duchu albowiem do ich należy królestwo niebieskie”.

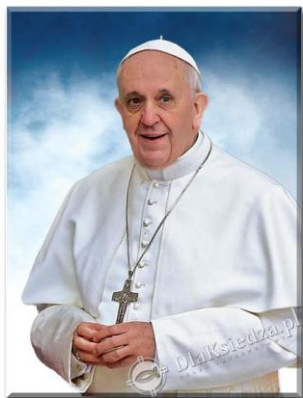
Bezdomny Łazarz został zaproszony do domu Ojca, do szczęścia wiecznego, do królestwa miłości gdzie nie ma chorób, samotności, głodu i cierpienia. Natomiast na bogaczu wypełniają się słowa przestrogi: „Biada wam, bogaczom, bo odebraliście już pociechę waszą. Biada wam, którzy teraz jesteście syści, albowiem głód cierpieć będziecie. Biada wam, którzy się teraz śmiejecie, albowiem smucić się i płakać będziecie. Biada wam, gdy wszyscy ludzie chwalić was będą. Tak samo bowiem przodkowie ich czynili fałszywym prorokom” (Łk 6,24-26).

Łazarz nie dlatego został zbawiony, że był biedny a bogacz nie dlatego został potępiony, że był bogaty. Problem leży w sercu człowieka. Bogacz był zadowolony ze swego życia, ze swego bogactwa, z zajmowanej pozycji. Był tak wpatrzonego w siebie, że nie zauważał cierpiącego człowieka, który koczował u bram jego pałacu. Łazarz reprezentuje postawę ubogich w duchu – wiernych Bogu pomimo doświadczeń. Najwspanialszym przykładem takiej duchowości w Starym Testamencie jest Hiob. Dochował wierności Bogu, gdy stał się trędowatym nędzarzem. Nie złorzeczył i nie przypisywał Bogu nieprawości. Dlatego przeszedł czas próby jako zwycięzca i otrzymał stokrotną nagrodę. Podobnie ubogi Łazarz. Nie zazdrościł bogaczowi - nie robił rewolucji, by spalić pałac. Żył swoim życiem bezdomnego kaleki, który z dnia na dzień całą swoją ufność kierował ku niebu.

„Jezu, ufam Tobie” – w tym akcie strzelistym danym nam przez św. Faustynę zawiera się wszystko. Cała duchowość ubogich w duchu, którzy – jak Łazarz – staną się dziedzicami królestwa Bożego. *x. Proboszcz*

ENCYKLIKA OJCA ŚWIĘTEGO FRANCISZKA LUMEN FIDEI – ŚWIATŁO WIARY

22. W ten sposób życie z wiary staje się życiem kościelnym. Kiedy św. Paweł mówi chrześcijanom w Rzymie o jednym ciele, jakie wszyscy wierzący stanowią

w Chrystusie, wzywa ich, by się nie chełpili; każdy powinien natomiast oceniać siebie « według miary, jaką Bóg każdemu w wierze wyznaczył » (Rz 12, 3). Wierzący uczy się patrzeć na samego siebie, biorąc za punkt wyjścia wyznawaną wiarę. Postać Chrystusa jest zwierciadłem, w którym odkrywa własny obraz. A ponieważ Chrystus zawiera w sobie wszystkich wierzących, tworzących Jego ciało, chrześcijanin pojmuje siebie w tym ciele, w pierwotnej relacji do Chrystusa i do braci w wierze. Obraz ciała bynajmniej nie sprowadza wierzącego do

prostej części anonimowej całości, do zwykłego elementu wielkiego mechanizmu, lecz podkreśla raczej życiową więź Chrystusa z wierzącymi i wszystkich wierzących między sobą (por. Rz 12, 4-5). Chrześcijanie stanowią «jedno» (por. Ga 3, 28), nie tracąc swojej indywidualności, a w służbie innym każdy zyskuje do końca własne życie. Wtedy staje się zrozumiałe, dlaczego poza tym ciałem, poza tą jednością Kościoła w Chrystusie, poza Kościołem, który - zgodnie ze słowami Romana Guardiniego - « jest historycznym nośnikiem pełnego spojrzenia Chrystusa na świat », wiara traci swoją miarę, nie znajduje już swojej równowagi, wystarczającej przestrzeni, by się utrzymać. Wiara z konieczności ma formę kościelną, wyznawana jest z wnętrza ciała Chrystusa jako konkretna komunია wierzących. Właśnie z tej kościelnej przestrzeni otwiera ona poszczególnych chrześcijan na wszystkich ludzi. Słowo Chrystusa, gdy zostaje wysłuchane, mocą swojego dynamizmu przekształca się w chrześcijaninie w odpowiedź, i staje się z kolei słowem wypowiedianym, wyznaniem wiary. Św. Paweł twierdzi: « Bo sercem przyjęta wiara prowadzi do sprawiedliwości, a wyznawanie jej ustami - do zbawienia » (Rz 10, 10). Wiara nie jest sprawą prywatną, indywidualistycznym pojęciem, subiektywną opinią, lecz rodzi się ze słuchania, a jej przeznaczeniem jest wypowiedzieć się, stać się głosem. « Jakże mieli uwierzyć w Tego, którego nie słyszeli? Jakże mieli usłyszeć, gdy im nikt nie głosił? » (Rz 10, 14). Wiara zatem działa w chrześcijaninie, poczynając od przyjętego daru, od Miłości, która przyciąga do Chrystusa (por. Ga 5, 6) i czyni uczestnikami drogi Kościoła, pielgrzymującego do spełnienia. Dla przemienionego w ten sposób człowieka otwiera się nowy sposób widzenia, wiara staje się światłem dla jego oczu. /Cdn./

MODLITWA PRZED ODPUSTEM ŚW. FRANCISZKA

Wszchemogący, wieczny Boże, któryś przez Jednorodzonego Syna Swego światłem Ewangelii oświecił nasze dusze i wprowadził na drogę życia, daj nam prosimy Cię pokornie przez zasługi św. Ojca Franciszka, najdoskonalszego naśladowcy i miłośnika Jezusa Chrystusa, abyśmy gotując się do uroczystości tegoż świętego Patriarchy, duchem ewangelicznym głęboko się przejęli, a przez to zasłużyli na wysłuchanie prośb naszych, które pokornie u stóp Twego Majestatu składamy. **Amen.**

ODPUST ŚW. FRANCISZKA

CZWARTEK – 3 października

9³⁰ - MSZA ŚW.

10⁰⁰ - WYSTAWIENIE NAJŚWIĘTSZEGO SAKRAMENTU

ADORACJA DO MSZY WIECZORNEJ

12⁰⁰ – ANIOŁ PAŃSKI

15⁰⁰ – KORONKA

16³⁰ - Różaniec

17⁰⁰ – MSZA ŚW.

PIĄTEK – 4 października

9³⁰ - MSZA ŚW.

10⁰⁰ - WYSTAWIENIE NAJŚWIĘTSZEGO SAKRAMENTU

12⁰⁰ – ANIOŁ PAŃSKI

15⁰⁰ – KORONKA I MSZA ŚW.

16³⁰ - Różaniec

17⁰⁰ – MSZA ŚW.

SOBOTA – 5 października

9⁰⁰ - WYSTAWIENIE NAJŚWIĘTSZEGO SAKRAMENTU

11⁰⁰ - RÓŻANIEC

11³⁰ – SUMA ODPUSTOWA Z PROCESJĄ

UWAGA! Z racji odpustu w czwartek i sobotę kancelaria nieczynna.

Z O G Ł O S Z E Ń

- We wtorek rozpoczynamy **miesiąc Różańca** świętego. W dni powszednie nabożeństwa październikowe odprawiane będą o godz. 16³⁰. a w niedziele o godz. 17³⁰. Serdecznie zapraszamy.
- Od października Msze wieczorne w dni powszednie odprawiane będą o godz. 17⁰⁰
- W czwartki zapraszam na różaniec młodzież przygotowującą się do sakramentu Bierzmowania. W piątki zapraszam na różaniec wszystkie dzieci a szczególnie dzieci komunijne i rocznicowe.
- W czwartek, piątek i sobotę będziemy przeżywać w związku z odpustem św. Franciszka nabożeństwo Czterdziestogodzinne. Spowiedź pierwszopiątkowa od godz. 15⁰⁰.
- Plan czterdziestogodzinnego nabożeństwa i odpustu parafialnego podany jest na oddzielnym plakacie i w gazetce parafialnej.
- Do chorych będę chodził w przyszły piątek - 11 października.